

konciperede den Tilføjelse i Sukkerloven, at Raffinaderier, der vare i Virksomhed, naar Loven traadte i Kraft, maatte have Lov til et Aar at indføre Sukker til den samme Afgift som De danske Sukkerfabrikker.

Nu har jeg altsaa motiveret min Stilling, idet jeg kan tiltræde Flertallets Paastand paa Overgang til Dagsordenen. I Praksis anerkender jeg ikke, at der har været Nedgang, i Teorien kan man sige det, men i Praksis har der ikke været det, og det har jeg nu motiveret. Dermed vil jeg anbefale, at vi ved Lejlighed kunne komme til at nedsætte denne Beskyttelse, som jeg mener er alt for høj. Jeg kan ikke lade være at minde om, naar jeg taler om Holstebro, at der den Gang var et Andragende inde fra Landmænd i Holstebroegnen, fra det fattige Hedeland mellem Holstebro og Herning, om at faa saa megen Beskyttelse paa Kartoffelmel, at de kunde drive deres Kartoffelmelsfabrik, men vi Medlemmer i Toldudvalget sagde dør med koldt Blod: Ingen Beskyttelse for danske Landbrugsprodukter, hvorimod vi opretholdt den og efter min Mening forøgede den for den fede Egn. Jeg sagde den Gang i Udvalget, at det var i Virkeligheden rimeligere, om vi havde givet dem deroppe noget og taget noget bort fra Lolland-Falster, men det vilde man nu ikke gøre. Jeg nævner det blot som et Eksempel. Vi Landmænd forlange ikke Beskyttelse, ville heller ikke have den. Naar vi af Hensyn til Kontrakter, der vare indgaaede den Gang, ere gaaede med til at bevare den nogen Tid for Lolland, maa vi respektere det, men vi maa være klare over, at naar den Tid er omme, skal Beskyttelsen sættes ned. Dermed mener jeg ikke, at Sukkerproduktion bliver umulig i Danmark. Ligesom vi kunne producere Flæsk, Æg, Smør o. s. v., kunne vi ogsaa producere Roesukker, og kunne vi klare os i Konkurrencen i disse Artikler, naar vi sende dem til England, ville vi ogsaa kunne det paa denne Artikel. Lad os derfor tage Konkurrencen op aabent og ærligt og konkurrere paa det engelske Marked med Rusland, Tyskland, Holland og Frankrig. Jeg tror, vi kunne klare os. Men vi skulle ikke leve af en Beskyttelse, hvor det fattige Jylland maa betale til det fede Lolland. Det er nemlig navnlig det Puddersukker, der har den ramme Roesmag trods al den Syre, som er brugt for at tage den bort, der anvendes i Jylland, og de Folk der, som ikke faa nogen Beskyttelse, heller ikke forlange den, ere altsaa med til at betale til de andre. Der-

for vil jeg stærkt understrege, at vi saa snart som muligt maa komme til at tage den Beskyttelse bort.

Philipsen: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om selve Sagen: Statsdrift af Sukkerproduktionen, det føler jeg ikke Trang til. Jeg kan billige Flertallets Forslag om Overgang til Dagsordenen, og for saa vidt kunde jeg stemme for dette Forslag, men jeg beklager, at Flertallet har givet sit Forslag en Eftersætning, som jeg finder meget uheldig. For det første finder jeg den ubeføjet i denne Forbindelse. Saa vidt jeg ved, er der ingen, der har haft Bud efter den, ingen har spurgt efter den, og i al Almindelighed finder jeg det meget uheldigt, at man Gang efter Gang rører ved bestaaende Toldsatser. Man skaber derved en Uro i Erhvervslivet, som Lovgivningsmagten ikke burde fremkalde. Jeg vil anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Naskov (L. Reventlow) har stillet til Flertallets Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, kan jeg stemme for Flertallets Forslag og gør det med Glæde; i modsat Fald maa jeg afholde mig fra at stemme. I Dag er det Sukkerproduktion, der tales om, i Morgen kan det være en anden Virksomhed, og jeg vil ikke være med til at skabe den Uro og Usikkerhed i Erhvervslivet, som paa den Maade foraarsages.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg vil begynde med et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre). Jeg kan udtale, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, han fremsatte vedrørende de indenlandske Raffinaderier. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem fremhævede, at man har stillet det indenlandske Raffinaderi højst ugunstigt, naar vi fraregne De danske Sukkerfabrikker. Den Raffinering, de drive, faa de fuld Beskyttelse for, medens de andre Raffinaderier, som det ærede Medlem bemærkede, stilles en hel Øre ugunstigere pr. kg. Dette er et urimeligt Forhold, og jeg har gentagne Gange bebrøjet den ærede Ordfører for Flertallet (N. P. Jensen), at han i 1908 netop i dette Spørgsmaal svigtede den daværende Finansminister, Vilhelm Lassen. Det kan ikke nytte, at den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, thi faktisk svigtede han Vilhelm